

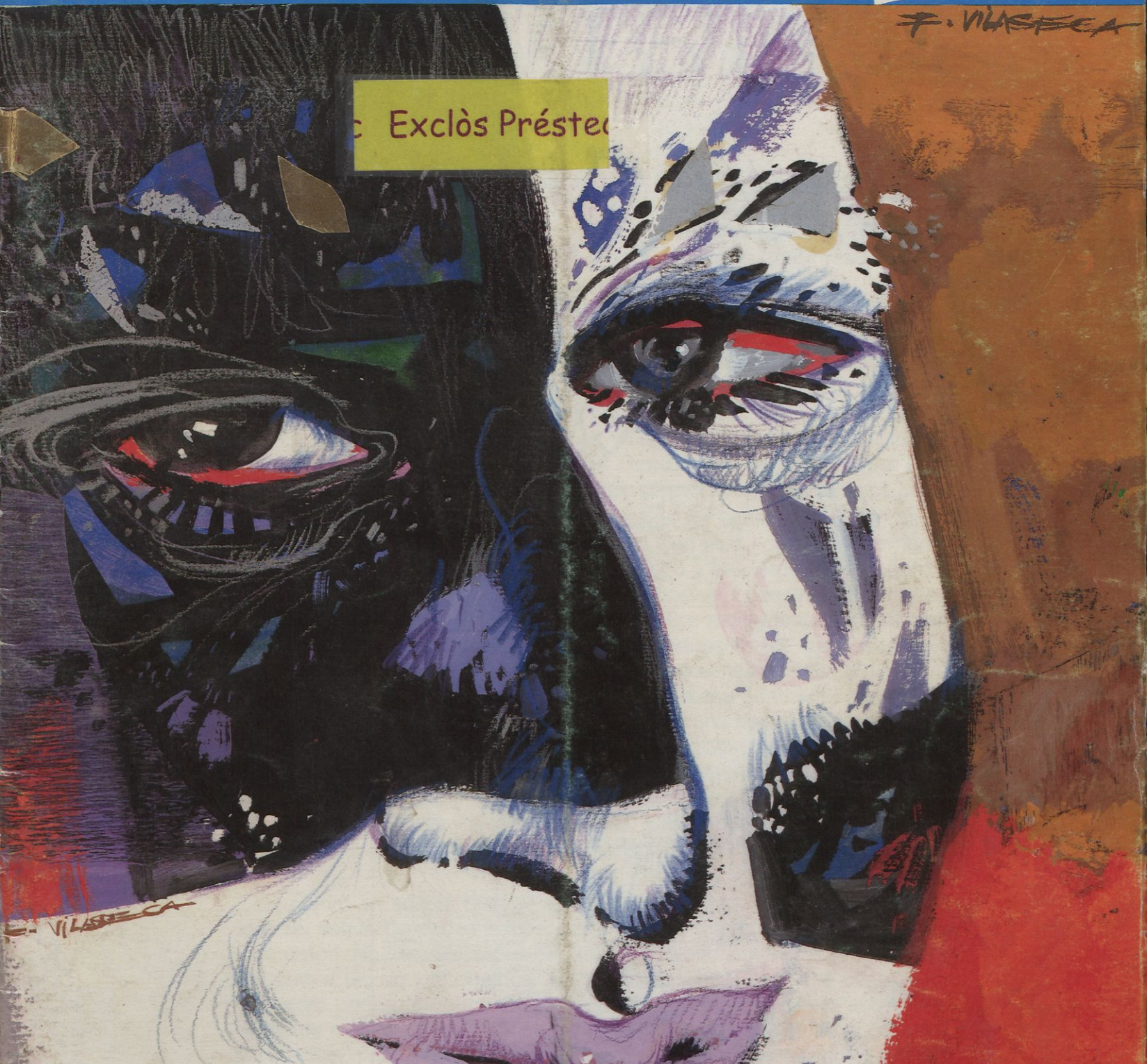
EL CARRILET

Núm. 12 | Extraordinari de CARNAVAL '89 | 150 PTA

LA REVISTA
DE LA
VALL D'ARO

F. VILASECA

Exclòs Préstec

10 ANYS DE CARNAVAL
PLATJA D'ARO

L
S
AR

EDICIÓ PATROCINADA
PER L'AJUNTAMENT DE

CASTELL - PLATJA D'ARO

CONSELLERIA DE CULTURA
FOMENT MUNICIPAL DEL TURISME

COL·LECTIU DE REDACCIÓ:

Xavier Amat, Pere Barreda, Cecilio Blanco, Josep Mir,
Alfons Tauler

COL·LABORADORS:

Gerard Cruaïnes, Josep Dalmau

CORRECCIÓ DE TEXTS:

Maria Teresa Albertí

REALITZACIÓ:

Gràfiques Curbet - Girona

FOTOGRAFIA I DOCUMENTACIÓ:

Arxiu Històric Municipal, Pere Barreda, Biblioteca Municipal,
Jordi Busquets, Anicet Clara, Josep Dalmau, Foto Esplai, Foto
Flash, Felicitas Sais, família Vergell

Agraim molt especialment l'aportació testimonial dels
següents veïns: Pere Albertí, Remei Albertí, Antoni Balmaña,
Pere Barceló, Josep Barnés, Emília Barreda, Montserrat
Barreda, Remei Bona, Carme Clara, Melcior Cruaïnes, Antoni
Esteva, Joan Esteva, Rosa Masó, Pere Roselló, Felicitas Sais,
Ramon Sais, Lluís Serra.

PORTADA:

Isidre Vilaseca

DIPÒSIT LEGAL:

Gl. 292 - 87

No se'n permet la reproducció total o parcial sense prèvia
autorització del grup cultural EL CARRILET

CL
OS
CATZ

EDITORIAL

DEU ANYS MAL COMPTATS

Deu anys sencers d'ençà que es va revifar el nostre Carnaval de les poques brases que li restaven, enfilant enguany ja una nova dècada.

Deu anys en què cadascun ha anat superant l'anterior. Sens dubte va ser bona per a tothom la idea d'aprofitar la base d'un Carnaval que encara resistia d'ençà els seus anys d'esplendor d'abans de la guerra i incorporar-li nous elements aprofitant els nous aires democràtics. Això ha fet que la festa fos, per una part, la veritable Festa major del poble i, per l'altra,

que es convertís a la vegada en un mitjà de promoció del municipi.

Ara bé, aquests deu anys passats haurien de servir per fer un punt i a part i reflexionar. Un important sector del Carnaval —com són les nostres comparses— ho ha fet seriosament enguany i s'han organitzat i coordinat constituint la Comparsa major. Una fita important i conseqüent. El que es va començar com una cosa petita, amb uns fins meitat festa popular meitat promoció, s'ha convertit actualment en un esdeveniment que absorbeix un important pressupost i arrossega milers de persones a Platja d'Aro durant aquests dies. Per tant, cal fer les coses molt mesuradament i perfeccionar l'organització, fins i tot diríem que introduint-hi una semiprofessionalització. Encara més, suggerim la constitució d'un patronat del Carnaval amb un pressupost assignat independent; tenim els elements: la Comparsa major (les comparses i grups de carnaval), les entitats que organitzen els balls i espectacles (Centre l'Avenir Fanalenc, Casino Castellerenc, Aro C.E.) i el Foment (la festa al carrer i la desfilada del dissabte). Només cal coordinar-ho.

Us oferim en aquest número extraordinari un repàs d'aquests deu anys, amb un seguit de dades i documents gràfics, tot esperant sigui un valuós recordatori. No hem oblidat un aspecte que desconeix molta gent: el Carnaval, com a tal, no va començar fa deu anys. N'hem perdut el compte, perquè, com podreu comprovar, un Carnaval tan important com aquest, amb elements molt particulars de casa nostra, es feia ja abans de la guerra. De fet, l'actual n'és una continuació renovada, com esmentàvem al principi, i ens obliga a recordar que, aquests, són deu anys mal comptats.

Visca el Carnestoltes!

EL CARRILET

EL CARNAVAL d'aquell temps

PLATJA D'ARO és coneguda arreu com una important vila turística feta del no-res als darrers trenta anys. La promoció del poble, destinada a captar el mercat de les vacances, ha destacat els aspectes que més interessaven al turisme ignorant pràcticament la seva existència anterior, la qual cosa ha induït a fer creure en el miracle del desenvolupament d'un centre turístic de renom on abans tan sols hi havia hagut un immens sorral desert banyat pel mar. I això no és veritat, perquè Platja d'Aro o Fanals –nom oficial fins fa poc–, encara que per molta gent resulti gratuït afirmar-ho, ha existit sempre, antany com un poble petit dedicat a l'agricultura com molts d'altres de la comarca.

Al segle passat formava amb Castell d'Aro, Santa Cristina d'Aro, Solius, Bell-lloc i Romanyà de la Selva el municipi de la Vall d'Aro fins que el 30 d'abril de 1858 els tres últims pobles se'n segregaren per formar un municipi propi amb seu a Santa Cristina d'Aro, mentre que Castell d'Aro i Fanals d'Aro romangueren component l'actual amb seu a Castell d'Aro.

A partir dels anys vint, a la barriada de la Platja d'Aro s'hi comença a formar una petita colònia estiuenca que va creixent poc a poc, fins que a finals dels anys 50 es produeix un desenvolupament urbanístic frenètic fruit de la gran expansió del turisme, fenomen que es repeteix a tota la costa del país. Aquest fet fa que la seu de l'Ajuntament es traslladi a Platja d'Aro, barriada que, afavorida per aquesta nova situació, dona nom al poble per arraconar al fins aleshores oficial de Fanals i convertint-lo en barri.

Fanals tenia a principis de segle un cens de 114 edificis i albergs i 363 habitants, segons la Geografia de Catalunya,

Façana de la sala de ball de Can Morató. A la dreta, l'escala polèmica que conduïa al Casino la façana del qual veureu a la foto següent.

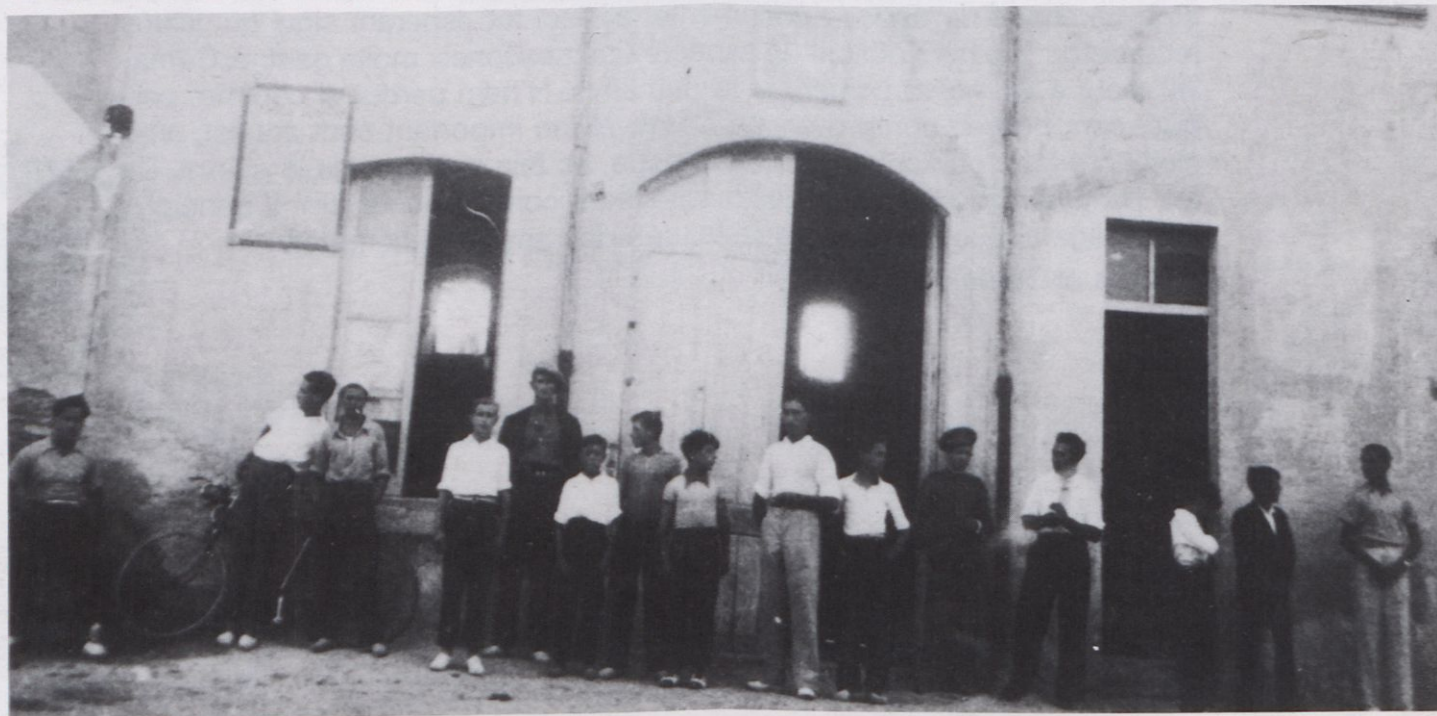
de Carreres i Candi. El poble tenia una vida normal i tranquil·la i els veïns es dedicaven preferentment a l'agricultura. Hi havia diverses societats de socors mutus, un casino i s'organitzaven diverses activitats socials al llarg de l'any. Una d'aquestes activitats era el Carnaval, festa molt coneguda a tota la comarca malgrat la petitesa de la vila.

Efectivament, el Carnaval que es feia a Platja d'Aro gaudia d'una gran popularitat a tota la comarca, sobretot el dia de Dijous Gras, festa important des de sempre al poble i durant el qual s'hi feien els "ballets", sardanes i balls de tarda i nit amenitzats per les orquestres més reputades del moment. El diumenge i el dimarts amb el ball de les dones s'hi completaven aquests dies de gresca.

Desconexem des de quan es fa el Carnaval al poble; la gent gran que ha viscut els Carnestoltes més reculats ha sentit parlar de la seva existència com un fet tradicional, celebrat des de sempre, per tant l'origen deu ser molt antic. De fet, el Carnestoltes d'abans de la guerra encara conservava elements de costums molt antics del Carnaval de la nostra terra. El testimoni d'alguns veïns de més edat afirma que al passat, a la plaça de Fanals s'hi ballava el contrapàs, antiga dansa que es ballava a tot l'Empordà, del qual encara ens ha arribat una petita cobla del que es cantava llavors:

*«Pescadors tingueu dolors,
tingueu esmena,
tingueu un gat agafat a l'esquena».*

L'organització del Carnaval anava sempre a càrrec del jovent del poble, malgrat haver-hi des de 1920 primer el "Centro de Amigos El Progreso" i posteriorment el "Porvenir Fanalense", societats recreatives legalitzades que tenien local. Aquest jovent formava una agrupació que, tot i no estar legalitzada, funcionava com a tal, pagant-hi els seus membres una quota i organitzant no solament el Carnestoltes sinó d'altres balls i actes al llarg de l'any. Normalment,

El Ballet del "Ninot bromista". En primer terme, en Pere Esteva disfressat de Xarlot. Darrera seu, la resta de membres alguns dels quals van vestits de dona. A l'esquerra, la façana de Can Morató.

el jovent s'agrupava formant una sola colla, però hi havia anys que no s'entenien i aleshores es dividien formant cada bàndol la seva colla o partit, essent la rivalitat entre ambdós grups molt acusada. Els anys que hi havia unitat entre la fadrinalla, els actes de Carnaval es feien sempre a la sala de Can Morató, la qual estava situada al costat de la cruïlla de la carretera de Girona, on avui es troba l'hotel La Terrassa. Però els anys que s'anava a la grenya, la colla que se'n separava feia els balls a la sala de Can Japet, situada a la part de darrera de la fonda, i ja entrats als anys 30 al Saló Carmen, un gran local que la família construí al davant de l'hostal. De manera que en aquests anys hi havia dos balls en un poble tan petit com era el de Fanals —Platja d'Aro d'abans de la guerra— i cap no es quedava enrera a l'hora de contractar les millors orquestres pel Dijous Gras i fer la gresca.

En aquest temps, durant el Carnaval s'hi feia molta broma i es gaudia d'una llicència gairebé absoluta per la sàtira i la crítica, però, a la vegada, regnava també entre la gent del poble un gran esperit de confraternització, de manera que era normal que quan un veí estava malalt s'alternessin diversos conciutadans per fer-li companyia i agombolar-lo per tal que els seus familiars poguessin gaudir també de la festa.

EL DIJOUS GRAS I ELS BALLETS

El Dijous Gras era el primer dia de la festa i el més celebrat, com hem esmentat. Era el dia dels "ballets", un acte que era esperat amb candeletes pel jovent del poble.

L'origen dels ballets de la Platja d'Aro és desconegut i sens dubte molt antic; no es coneix cap document que faci referència al Carnaval ni als Ballets, tan sols tenim el testimoni de la gent més gran del poble. Tots han sentit parlar d'aquesta manifestació com un acte tradicional, tant als pares i avis com a la gent gran del poble d'aquell temps.

Els Ballets eren unes representacions barreja de cançó satírica, teatre i dansa. No responien a un esquema fix producte de la tradició sinó que cada any era diferent. Eren, uns anys, cançons o músiques de moda que simplement s'escenificaven ballant i d'altres anys se'ls afegia o se'n canviava la lletra original per una altra producte de la imaginació i sempre en to satíric i burlesc. Aquestes cançons es representaven ballant una dansa que, com hem dit, era diferent cada any, al gust de l'autor de la paròdia. Els personatges del Ballet també variaven en nombre d'integrants, segons ho requerís l'argument, però sempre hi havia els dos personatges centrals de l'acció: el rei i la reina. Eren

els qui normalment portaven el pes de l'escenificació mentre que la resta de ballaires es repartien els altres papers i feien de cor d'acompanyament.

Molt temps abans del Carnaval ja es buscaven els temes adients i la música que s'hi utilitzaria; n'era l'encarregat de fer les tasques de direcció algun veí o veïns dels més afeccionats i entesos, el qual —si s'esqueia— en feia la lletra que s'hauria de cantar i preparava els passos de la dansa que es ballaria. El responsable de portar a terme aquesta feina en els últims anys fou en Rodrigo Vergeli, un home molt enginyós que tenia molta gràcia i habilitat per treure partit de les cançons i per muntar bones escenificacions. Les disfresses que vestien els membres del Ballet eren cada any diferents, segons el tema que es tractava. Algun any hi havien participat dones, però gairebé sempre els seus integrants eren homes en la totalitat, amb la particularitat de què els qui hi tenien papers de dona es disfressaven com a tals. Per descomptat, la reina era sempre un home disfressat de dona. Això comportava de vegades que, davant del dubte, algun espectador optés per aixecar les faldilles del ballarí qüestionat.

La festa del Dijous Gras començava el matí. El grup del Ballet voltava tot el poble, Fanals, Fanals d'Amunt, Treumal i la Platja, visitant casa per casa i oferint als seus moradors una representació del Ballet. Les cançons solien tenir quatre estrofes, una d'elles en castellà, però quan es feia aquesta cercavila se'n cantava una sola a cada casa, de manera que no es repetia el mateix a cada lloc. Un cop acabada la representació s'hi oferien, als ballaires, beure, ous, botifarres i diners, amb tot el qual es feia un tec posteriorment. Hi ha algunes anècdotes sobre aquesta volta matinal; en recordarem una de divertida: com hem dit, la gent de les cases donaven queviures als Ballets com agraïment; algun any hi havia hagut alguns components que, dissimuladament, agafaven ous i els amagaven a les seves butxaques. Però els altres, en advertir la circumstància, feien el camí saltant i, tot jugant, topaven continuament i empentaven els espavilats que tenien les butxaques plenes; al cap de poca estona, i enmig de les rialles, podien observar com

els masegats es quedaven enrera per netejar-se les truites que havien fet abans d'hora.

La tarda del Dijous Gras el poble s'omplia de gent de tota la comarca que hi anava a veure els Ballets i assistir als balls de tarda i nit. Hi anava gent de Sant Feliu, Santa Cristina, Llagostera, Calonge i Palamós preferentment i en alguns d'aquests pobles fins i tot tancaven els establiments comercials per poder ésser al Carnaval de Platja d'Aro.

Els components del Ballet es concentraven a Can Morató acompanyat cadascun de parella. Les parelles anaven ballant a ritme de corrandà fins a la plaça Martí Bas acompanyats per la música de la cobla. Un cop allà, la cobla tocava la primera sardana que se'n deia "La sardana de la dansa" i que només ballaven els personatges del Ballet i les respectives parelles. Seguidament eren escenificats els Ballets en la mica d'espai que la multitud de públic amb prou feines els deixava per poder ballar. Un cop acabada la representació que es feia completa (amb totes les estrofes, a diferència del matí), es tocaven sardanes per a tothom. Encara és recordat en Garoina de Cassà perquè no es deixava una sola sardana sense ballar. Ballets que foren representats en els darrers anys d'aquest Carnaval foren "En Nando" amb en Patlleri en el paper de reina, el mestre Rodrigo fent de rei i en Pere Roselló com a filla d'en Nando; els ballets d'en "Pasqual" i la "Mimosa" dels quals en Pere Roselló tenia el paper més important mercès a la bona veu que encara conserva. Aquests ballets s'havien fet amb cançons que en aquell temps estaven de moda i es cantaven igual, ballant-les amb una dansa adient.

Pel que fa als ballets fets amb lletres satíriques, "La Manela i en Vadó", el "Ninot de bitllo" i el "Ninot bromista" foren dels darrers que s'escenificaren.

La "Manela i en Vadó" fou escenificat al menys dos anys i eren rei i reina respectivament en Pere Irla i en Rodrigo Vergeli que cantaven aquesta cançoneta que era contestada pel cor d'una manera molt divertida:

*«La Manela i en Vadó
s'estimen de debó
però no tenen ni una pela.*

Cor: ela - ela

*Proposa-li tu Vadó
una bona solució
que ets més murri
que el dimoni.*

Cor: oni - oni».

Del "Ninot de bitllo" hem pogut recollir un tros de la lletra:

*«Si la Fornerina té un "polichinela",
jo un ninot de bitllo que porta molta tela
s'estira i s'arronsa com un acordió
i li cau la baba de satisfacció».*

Però el més divertit i que tothom recorda amb més claredat, per ser també l'últim Ballet que fou escenificat (després esclatà la guerra), és el del "Ninot bromista". Era el protagonista en Pere Esteva de Can Lloverons, el qual anava disfressat de "Xarlot" i s'acompanyava d'un ninot que s'havia fet ell mateix amb un pot i un pal, el qual se'l posava a la mà i el feia moure, pujant i baixant, amb molta habilitat i gràcia mentre cantava aquesta cançó:

*Cor: «Escarbat bum-bum
quin ninot més bromista
que s'entusiasma i es perd de vista
escarbat bum-bum
escarbat bum-bum
que quan fa més broma
és quan s'apaga el llum.*

*Rei: Una noia molt entusiasmada
el ninot va veure'n una vegada
va quedar espantada
quan me'l va agafar
al veure que li creixia dins la mà.*

*Cor: Escarbat bum-bum
quin ninot tan entremaliat
que quan em llevo
ja el trobo aixecat.*

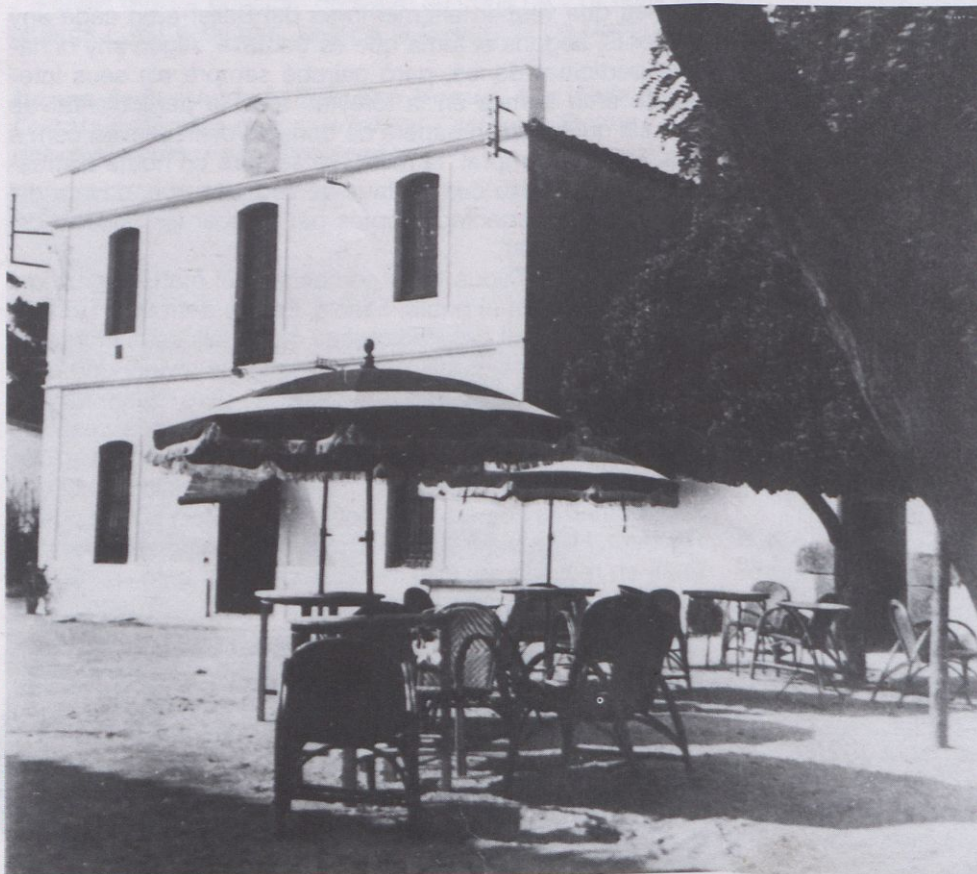
*Rei: Una modista de bella vista
que de sastressa es volia posar
se n'anava a cosir
amb un sastre de Rubí,
en Nicolàs,
que per l'agulla n'és un as.*

*Instrucció li va donar
i un dia sense "dar-se'n" compte
a la noia va punxar.
Tan mala punxada li va donar
que fins als 9 mesos no es va curar».*

Per acabar d'arrodonir la gresca formada per tan atrevida cançó, és molt recordada l'anècdota protagonitzada per la mare d'en Pere Esteva; la dona arribava tard a la representació que feia el Ballet per la tarda a la plaça i en arribar, va trobar-se que estava tan ple de gent, que no podia veure el ball i per aconseguir-ho s'anava obrint pas entre la gent cridant «deixeu-me passar que vull veure el "ninot" del meu fill!» sense adonar-se del doble sentit del seu prec. El públic va riure molt l'acudit, no sabien si intencionat o dit sense voler.

Les cobles-orquestres que tocaven les sardanes i els balls eren les més importants de l'època. Eren habituals La Principal de la Bisbal,

Can Japet tal com era abans. La sala de ball quedava a la dreta de la imatge.

EL DIMARTS

Així com el Dijous era un dia de festa gran i els balls de tarda i nit eren balls formals, es pot dir que el Dimarts era el dia propi de Carnaval, el dia de la gresca forta. A més a més, aquest era el dia del "Ball de les Dones", una particularitat que ve, com tot el Carnaval, de molt antic. Actualment aquest ball ha estat recuperat des de l'any 1984 i com antany, constitueix un dels elements representatius del nostre Carnaval. Les dones pagaven l'entrada i anaven a treure els homes a ballar, de manera que invertien els rols; a diferència de com es fa ara, les dones no anaven amb la cara tapada i per tant els balladors sabien amb qui ballaven i no cabia el dubte de qui era la balladora. En aquest ambient no era estrany el cas d'algun jove que s'havia passat la nit ballant amb una "noia" que li anava a l'hora; acabat el ball i en voler arrodonir la cosa, se n'adonava que havia passat l'estona amb un home disfressat que es rebotia de riure.

Pel que fa als músics, aquest tema s'arreglà durant molts anys amb l'"organillo" d'en Marsal, un home que amb tota la parsimònia del món anava donant voltes i voltes al manubri mentre que altres es divertien de valent. També era habitual l'orquestra d'en Figueres de Sant Feliu. Cap els últims anys abans d'esclatar la guerra, la colla de Can Japet havia comprat una gramola amb la qual feien el ball aquest dia.

La diada era molt esperada pels més grans que eren els que feien més gresca. Sovintejaven les colles de grans disfressats, algun de cirurgià-barber que, vestit amb la bata blanca, anava empastifant de sabó la cara de tothom que trobava al seu pas i preguntant si necessitaven arrancar-se el queixal o afaitar-se. Hi havia qui, fins i tot, pujava a la petita tribuna que hi havia a Can Morató i deixava anar algun discurs sense cap ni peus i pujat de tò.

El repertori de ball era molt alegre i variat: "mazurques", xotis relliscat, pilé, polques, "mazurques" saltades, xarleston, americanes, polques saltades... i s'aprofitaven per fer els habituals balls de l'escombra, ball robat, ball del barret, etc.

També es ballava un dels balls més tradicionals de Carnaval a molts indrets de Catalunya en el transcurs de la vetllada: el ball del "Tío fresco" del qual en Joan Amades ens fa una magnífica descripció en el seu "Costumari Català":

En molts indrets de la costa de Llevant havia estat costum de la gent de mar ballar el Tío fresco, a la platja i vora de l'aigua. Aquest ball havia estat molt general arreu de casa nostra, però en la regió que hem indicat i entre gent de mar presentava una característica especial i el ballaven diferent que per terra endins. Dos dels ballaires feien de "tío". Es posaven encarats, amb les mans un damunt de l'espatlla de l'altre. Al darrera duien lligat un ninot de paper de manera que restés ben balder, agafat només amb una agulla per la part superior. La resta dels ballaires feien ball rodó en uns llocs, o una llarga rua, tots agafats per la cintura, en d'altres, i mentre voltaven per la vora dels qui duien el ninot, cantaven:

*Jo té l'encendré
el "tío, tío fresco",
jo te l'encendré
el "tío" de paper.*

Els qui feien el paper de "tío" saltaven tan alt com podien, bellugaven vivament la part inferior del cos i se sotragaven a desdir per tal de fer moure com més millor el ninot perquè els companys no poguessin encendre'l. En acabar la colla de cantar la cobla es deturaven i els del ninot responien així:

*No me l'encendràs
el "tío, tío, tío",
no me l'encendràs
el "tío" del detrás.*

En arribar a la darrera nota de la cantarella, sense deixar-se anar feien un salt

En Rodrigo Vergelí, ànima dels Ballets durant anys.

la Selvatana, la Montgrins, la Maravella i la Lira de Sant Celoni.

A Can Morató (abans Can Manel) tenien la sala de ball situada a la planta baixa de l'edifici, on a més hi havia la fonda al costat i al pis de la sala de ball l'estatge social del Casino, primer el "Centro de Amigos El Progreso" i posteriorment el "Porvernir Fanalense" societat que avui encara existeix. L'escala que conduïa al local del Casino havia estat motiu de discòrdia entre aquesta entitat i el jovent que organitzava el Carnaval pel fet que estava situada dins la sala de ball i, al ser descoberta, els socis del Casino podien gaudir del ball sense pagar-ne l'entrada. Aquest fet havia estat la causa, un any, de la divisió del jovent en dues colles, organitzant la part separada la seva festa a Can Japet. Aleshores, el problema continuava per la colla de Can Morató degut a que com que al Casino hi podia anar tothom que fos soci, la colla rival estava sempre assabentada de com anaven els balls, i això, amb la rivalitat que hi havia entre ambdós costats, irritava als de Can Morató. L'escala al final fou tapada.

Per reposar forces hi havia dues fondes també dels mateixos propietaris de la sala de ball: Can Morató i Can Japet. Ambdós locals continuen avui amb aquesta activitat restauradora i d'hostatge que regeixen els seus descendents.

La gentada que hi venien a fer-hi la berenada i el sopar era notable. A Can Japet feien per aquesta diada milers de cargols, plat pel que eren molt conegudes les seves cuineres, regats amb el millor vi del celler que sovint encetaven amb motiu d'aquesta diada.

El ball del Dijous Gras malgrat ésser dins el programa de Carnaval, era un ball —diguem-ne— formal, on es gaudia de la qualitat de les orquestres que l'amenitzaven: era com un ball de Festa Major, tothom de vint-i-un botons per escoltar el concert i no perdre's cap peça dels ballables. La gran afluència de balladors era aprofitada per intercalar-hi rifes per tal de poder fer front a les despeses de la festa.

ben fort i donaven mig giravolt, de manera que restaven alterats de lloc, i l'un passava a ocupar el de l'altre. El joc seguia fins que algun assolía encendre un dels ninots. Aleshores el qui s'havia deixat encendre el "tío" havia d'abandonar el seu lloc i cedir-lo al qui li havia encès. Molt antigament no donaven el ball per acabat fins que algun dels qui feien de "tío" no

resultava amb alguna petita cremada a la roba. Aquell a qui passava això venia a constituir com l'heroi de la gresca, tenia certa ascendència damunt dels altres i era mirat per la fadrinalla amb un xic d'enveja. Cap a la darrereria d'ésser ballat ja no era patrimoni de la gent de mar; hom el ballava a les sales i, com el ball del drac, venia a marcar el final de les Carnestoltes.

La darrera gent de platja que ballava aquest ball no el relacionava per res amb la pesca ni amb cap altre afer referent a la mar.

A Platja d'Aro aquest ball es ballava, tal com descriu l'Amades, fent la rua en lloc del ball rodó. Era molt difícil encendre el ninot de paper ja que els qui feien de "Tío fresco" solien ser ballarins molt hàbils. Són recordats per aquesta particularitat els germans Pons -Ramiro i Felicitó-, en Nan i en Tanlai.

La descripció d'Amades és exacta pel que fa a tal com es feia aquest ball al poble: es ballava a les sales, marcava el final del Carnestoltes i la darrera gent que el ballava no el relacionava per res amb el mar encara que en el nostre cas, és molt possible que antigament l'haguessin ballat a la platja si ens remetem a la lletra que ens ha arribat del vell contrapàs de Fanals: «pescadors tingueu dolors...».

PASSADA LA GUERRA

L'esclat de la guerra marca un punt d'inflexió molt acusat en el tarannà del nostre Carnestoltes. Un cop acabada, la prohibició del Carnaval que decreta el nou règim, la misèria i el dolor de moltes famílies que havien perdut éssers estimats en la contesa fan minvar molt la festa però, malgrat tot, es torna a celebrar.

La festa de Dijous Gras es torna a celebrar però ja sense la seva manifestació més important: els Ballets. El Carnaval es centra en els balls de dijous, diumenge i dimarts que ara s'han de fer passar per "Bailes de trajes típicos regionales" per poder obtenir l'aprovació de les autoritats, la qual cosa no era gens fàcil la majoria dels anys. El ball de les dones es continuà fent però, al final, també es va perdre.

Festival infantil de disfresses el Dijous Gras de 1972 al cinema Avinguda.

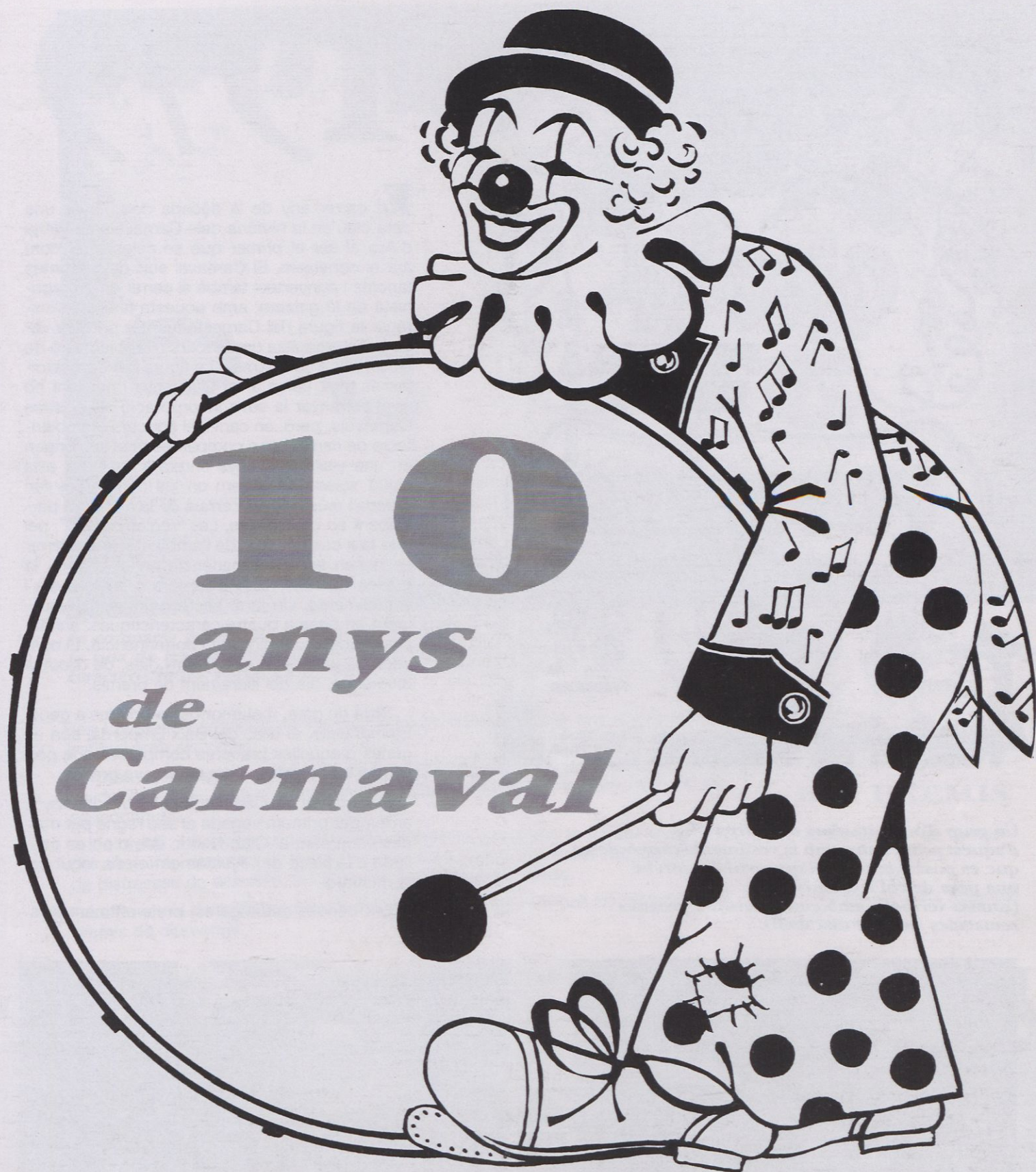

A la sala "Fiesta" el Carnaval de 1963.

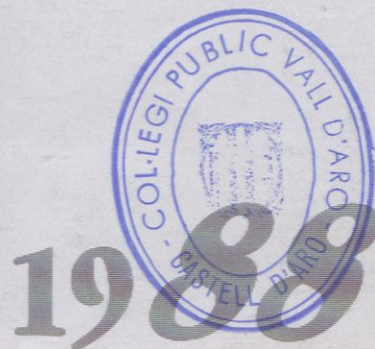
En els anys de postguerra, es feia tota la programació de Carnaval a la nova sala de Can Japet fins que, a finals de la dècada dels 50, es traslladà a un nou local recentment inaugurat, el "Fiesta", una sala de festes que l'estiu ofería espectacles "típics" als turistes que per aquelles èpoques començaven a envair el país i que tenia en cartellera un home que cantava molt bé: de nit era la figura del local i de dies treballava de guixaire al Comtat de Sant Jordi, en Manolo Escobar.

En els últims anys i davant la manca de locals per fer els balls nocturns, aquests es desplaçaren a les discoteques mentre que la tarda del Dijous Gras es dedicava a la mainada que fruïa amb el Festival infantil de disfresses que es continuava fent, fins que, l'any 1978 amb la vinguda de la democràcia, es tornà a potenciar la festa utilitzant un envelat; un any més tard es donà al Carnaval un aire més popular instaurant la figura del Carnestoltes i la gresca de les comparses pel carrer, prenent la festa un aire diferent del que havia tingut en els seus millors temps. En el decurs dels anys, s'han anat incorporant diferents actes festius al Carnaval, com el molt exitós de la desfilada de carrosses i comparses i fins i tot la recuperació del Ball de les Dones que enguany té, com abans, un èxit tal, que és un dels elements més particulars i distintius del nostre Carnaval. Seria molt bonic que les colles carnavalesques i el jovent del poble tornessin a reviuir aquells Ballets que antany eren l'element més important del Carnaval de Platja d'Aro. Seria un emotiu i ben merescut homenatge als nostres avantpassats que ens han deixat aquesta festa tan maca.

PERE BARREDA i MASÓ

1979

1979

El darrer any de la dècada dels 70 és una data clau en la història dels Carnavals de Platja d'Aro al ser el primer que se celebra tal com ara el coneixem. El Carnaval surt dels recintes tancats i converteix també el carrer en protagonista de la gatzara; amb aquesta finalitat s'instaura la figura del Carnestoltes per primera vegada i s'organitza un concurs d'ambientació de carrer per a comparses. La figura del Carnestoltes és molt típica a tot Catalunya i per tant no és d'estranyar la seva incorporació als nostres Carnavals, però, en canvi, el concurs d'ambientació de carrer per a comparses té el seu origen en una visita que anys enrera s'havia fet a la ciutat suïssa de Luzern on les comparses fan gresca i música pels carrers de la ciutat tot participant en un concurs. Les "regles del joc", pel que fa a casa nostra, de l'ambientació de carrer es basen en la permanència en el carrer i la gresca que s'hi fa, ja sigui fora o en els bars i establiments. Un jurat secret puntua continuament en base a quatre característiques: animació, vistositat, originalitat i permanència. El concurs i la xirinola duren quatre dies, de dijous a diumenge, dia del lliurament de premis.

Orga de gats, metamorfosi, monstres a gogó, Emmanuelle, el drac del Baix Empordà, són algunes d'aquelles primeres comparses que participen en l'estrena d'aquesta nova gresca.

Pel que fa al Carnestoltes, S.M. Jhonny's, arriba per primera vegada al seu regne per mar, desembarcant al Club Nàutic des d'on es trasllada a la plaça de l'Ajuntament on és rebut per la multitud.

Les bandes estrangeres, preferentment suïsses,

GRESCA-XIRINOLA

CARNIVAL 79 PLATJA D'ARO

PROGRAMA

22 23
24 25
FEBRERO

PLATJA D'ARO
A TODO CARNAVAL
Els Pipas

22 23
24 25
FEBRERO

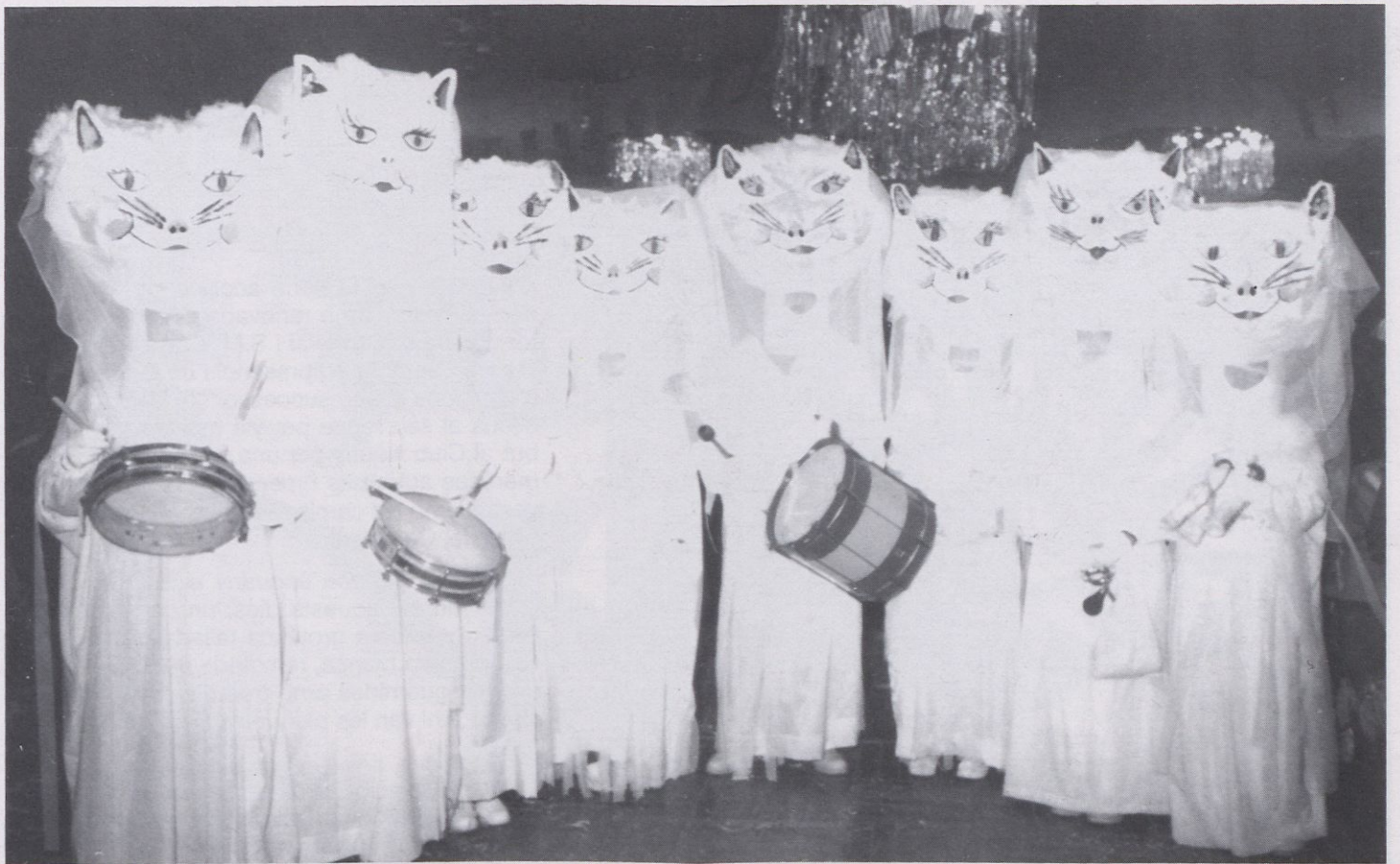
FOMENT DE TURISME

Platja d'Aro
Castell d'Aro
S'agaro

PLATJA D'ARO

Un grup d'organitzadors del Carnaval d'aquest primer any amb la vestimenta carnavalesca que es posà a la venda i que avui és gairebé una peça de col·leccionista (camisa vermella amb cintes verdes i grogues rematades amb un cascabell).

La comparsa guanyadora d'aquest any, "ORGA DE GATS". Avui és una de les clàssiques del Carnaval i les seves màscares són característiques. Foren Carnestoltes 1984. Són "La Colla".

ses i belgues participen en els Carnavals ja des del primer any compartint el batibull amb els locals.

Totes aquestes innovacions s'utilitzen també com a motiu de promoció turística del municipi, la qual cosa permet dedicar al Carnaval importants partides econòmiques.

L'activitat a l'envelat fou important, destacant l'actuació la nit del divendres del aleshores popular per les seves aparicions televisives ballet "Zoom", el ball de disfresses de dissabte, la desfilada de disfresses infantils.

La Principal de la Bisbal posa fi al Carnaval amenitzant el ball del lliurament de premis de diumenge.

Aquest espectacular drac de la colla "Baix Empordà" conquerí el segon premi de l'ambientació de carrer.

ELS PREMIS

Ambientació de carrer

- 1r.: Orga de gats
- 2n.: El drac del Baix Empordà
- 3r.: Metamorfofi

del 26 Febrer al 1 Març

1980

Aquests "Micos del Baix Empordà" es passaren el Carnaval fent el mono pels carrers (1r. d'ambientació de carrer).

Animats per la bona acollida de l'any anterior, es reprimen amb renovada il·lusió i ganes de fer gresca el Carnaval i S.M. Carnestoltes 1979 lliura en un acte en presència de la premsa, les atribucions al seu successor "El Diví" qui arriba dijous al seu regne per via marítima essent rebut al Club Nàutic per una representació de temeroses autoritats i membres de l'organització vestits amb les camisoles vermelles representatives del Carnaval.

"El Diví" estrena enguany el símbol del seu poder durant aquests dies, un curt bastó acabat en una cara grotesca tallada en fusta amb una perruca blanca, rematada per una mena de banyes guarnides amb tres picarols. A l'empunyadura hi van les plaquetes amb els noms gravats.

L'ambientació de carrer té una bona participació i a part dels "Micos del Baix Empordà", "Disneylandia i contes populars", "Enterrament a Xicago", "Mags", "Escudella de Fantasmes", "Falcons negres", "La gran manada", "Grup germanor", "Cocktail de monstres", "Les roixes del rajà" participants tots ells al concurs, d'altres disfresses espontànies participen en la gatzara juntament amb les bandes suïsses i belgues que aporten música a la disbauxa.

Enguany s'incorpora un acte que, amb molt poc temps, esdevé el més important de les festes de Carnestoltes de Platja d'Aro: la desfilada de carrosses i comparses que ja des d'aquest primer any es fixa pel dissabte a la tarda al llarg de la carretera de Palamós a Sant Feliu, és a dir, pel carrer central del poble que ofereix un circuit ideal per aquest esdeveniment degut a

No ens expliquem com el forçut i calorós guerrer ha perdut l'espasa i l'ha portat a aquesta delicada situació.

l'amplada de la carretera i a les espaioses voreres que permeten acollir (cada any més apretadament) còmodament al públic que ve a gaudir de l'espectacle i la festa. Aquest primer any són poques les comparses i carrosses que hi participen, un total d'una quinzena de grups, entre ells dues carrosses. La gent encara no està habituada del tot al carrer i es reserva encara per l'envelat.

A l'envelat tenen lloc els balls habituals de cada dia a la nit, el festival infantil de disfresses, una desfilada de models i l'actuació de l'humorista Ramon, balls de tarda juvenils i el lliurament de premis del diumenge.

El món de Walt Disney transportat a Platja d'Aro.

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

- 1r.: El micos del Baix Empordà
- 2n.: Disneylandia i contes populars
- 3r.: Escudella de fantasmes

Ambientació de carrer

- 1r.: Els micos del Baix Empordà
- 2n.: Personatges de Walt Disney
- 3r.: Escudella de fantasmes

14 al 20 febrer

1981

En aquest tercer any del rejuenit Carnaval, la participació així com l'assistència de públic de tot arreu comença a ser ja important; les característiques populars de la festa i l'orientació promocional que se li dona es fan notar.

Com sempre, el Carnestoltes —enguany "Toni Titus"— rep el traspàs de poders a la plaça de l'Ajuntament en presència del poble i tot seguit presideix el primer acte del seu regnat: el festival infantil i desfilada de disfresses que té lloc a l'envelat, on la participació de la mainada és cada any multitudinària.

Al carrer, les comparses que gairebé han doblat en nombre les de l'any anterior, fan la seva gresca d'un costat a l'altre del poble aprofitant enguany el recinte tancat de la carretera de Sant Feliu.

La desfilada de carrosses i comparses es perfila ja com una de les grans manifestacions del Carnaval de Platja d'Aro. Hi participen 31 grups entre els quals hi han sis carrosses: "Els brasilers", "Un altre continent" que representa una al·legoria del mar, la de la Miss Carnaval 81, "Si el fred us espanta a nosaltres ens encanta" una carrossa d'esquimals tirada per un cavall, "Mundial Platja d'Aro 81" relativa als Mundials de futbol, "Lo que el viento se dejó". Enguany s'hi comencen a veure cares populars: l'escriptor Vizcaíno Casas que no serà la darra vegada que ve al nostre Carnaval i la popular locutora Sílvia Tortosa.

L'envelat és el protagonista com cada any de l'ambient de la nit, amb els balls diaris que amenitzen l'orquestra Maravella, el Duo Gala i altres conjunts; el diumenge és un dia important

La comparsa "La Colla" amb la disfressa d'enguany titulada "Una colla de mussols", assolien els primers premis dels concursos.

*La novetat d'aquesta edició:
una batalla amb uns projectils molt particulars.
El públic, dit sigui de pas, no les tenia totes.*

per a la mainada perquè poden veure en viu l'espectacle de la Teresa Rabal "Veó, veó". També fan una exhibició de ball els guanyadors del llavors popular concurs juvenil de TVE, "Aplauso", veïns del municipi.

El lliurament de premis el diumenge, tanca el Carnaval 1981.

El primer premi de carrosses.

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

1r.: Una colla de mussols

Ambientació de carrer

1r.: Una colla de mussols

CARNES

S.M. Carnestoltes 1979,
JOHNNY'S
(Joan Nebot).

S.M. Carnestoltes 1980,
"EL DIVÍ"
(Juli Zamora).
És qui estrena la vara
representativa del seu poder
que han anat rebent tots
els Carnestoltes fins avui.

S.M. Carnestoltes
1983, la BANANA
(Montserrat Salvà).
Les dones al
poder...

S.M. Carnestoltes
1984, en
MARRAMEU
XAFARROCS i
CUIXAFREDA
(Francesc Boix).
El treball en equip:
darrera seu,
la comparsa
"La Colla".

S.M. Carnestoltes 1987,
en Tatot de Fanals i
el seu sèquit,
la colla Fanals.

STOLTES

S.M. Carnestoltes 1981,
TONI TITUS
(Antoni Biadiu).

S.M. Carnestoltes 1982,
EL PINO
(Lluís del Pino).

S.M. Carnestoltes
1985,
el BODEGUERO
(Longinos
Lorenzo).
Amb ell,
la penya Els Pipes.

S.M. Carnestoltes
1986,
el Doctor
CAPARRÓS.

S.M. Carnestoltes 1988,
Imperator Màximus Papapipa.

GRAN CARNAVAL - 82

DEL
18
AL

21
DE
FEBRER
1982

LA PLATJA D'ARO

*El guanyador de la desfilada: "Enyorança".
Els de Sta. Cristina entraren en el nostre cor
recordant-nos el vell carrilet.*

1982

L’espetec dels coets enmig de l’alegria de la multitud de disfresses, tant de grans com de quitxalla, donen la benvinguda a S.M. Carnestoltes 1982 “El Pino” que arriba a la Plaça de l’Ajuntament muntat en un cotxe de cavalls. El Carnaval 1982 acaba de començar amb la festa que el Dijous Gras es dedica especialment als petits. Un cop acabat el discurs d’arribada s’inicia una cercavila amb centenars de vailets precedits pel Carnestoltes i una banda suïssa, cap a l’envelat on continua la gresca infantil.

La participació al carrer ha assolit aquest any nivells de consolidació; són 18 les comparses que participen en l’ambient de carrer i els “sarraos” que organitzen al bell mig del poble quan es troben són notables i més quan, de vegades, s’hi afegeix alguna banda de les vàries que cada any amenitzen el carrer. De fet, el Carnaval per aquestes comparses comença tot just acabat l’estiu: les reunions i sopars de Carnaval i la competència entre les comparses ja consolidades (“Baix Empordà”, “Cavall Bernat”, “La Colla”, etc.) fan viure l’ambient carnalesc mesos abans.

Pel que fa a la desfilada de carrosses i comparses del dissabte, aplega unes 20.000 persones i un important jurat presidit pel governador de la província i farcits de representants de molts mitjans de comunicació i artistes. Desfilen 31 grups entre els quals hi ha una dotzena de carrosses, juntament amb una banda suïssa, dues belgues i dos grups de majorettes.

El tema dels ocellets, títol d’una cançó aleshores de moda, és el més explotat i es repeteix en una carrossa i tres comparses encara que

*“La gatzara del Baix Empordà”,
uns ocells molt esvalotadors
primers en ambientació de carrer.
La “Baix Empordà” una altra volta.*

en versions diferents. La carrossa de Santa Cristina amb l'adient títol d'“Enyorança”, ens roba el cor fent-nos recordar el vell Carrilet de Sant Feliu a Girona: es tracta d'una màquina que tira dos vagons i un tercer de mercaderies on hi ha animals. A l'interior, una currua de personatges dels que utilitzaven aquest transport ja fa temps. La reproducció és magnífica i no hi manca cap detall.

L'envelat és com cada any l'escenari de la marxa nocturna amb els balls diaris que enguany tenen com a protagonista principal a La Salseta del Poble Sec entre d'altres grups i orquestres. La mainada també gaudeix de valent amb l'espectacle de Torrebruno, “Sabadabada”.

*Ningú li ha preguntat a aquest senyor si té mal de cap...?
En el ball de disfresses de l'envelat el dissabte nit.*

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

Carrosses:

- 1r.: Enyorança
- 2n.: Ni jalem ni jalarem
- 3r.: Niu d'abelles

Comparses:

- 1r.: Mèxic a Platja d'Aro
- 2n.: Pajaritos de Ma. Jesús
- 3r.: Els nanets del bosc

Ambientació de carrer

- 1r.: La gatzara del Baix Empordà
- 2n.: Mèxic a Platja d'Aro
- 3r.: Jaque mate

GRAN CARNAVAL - 83

1983

DE L'6 AL 13 DE FEBRER 1983

**PLATJA D'ARO
CASTELL D'ARO · S'AGARÓ**

*Alegria i vistositat en aquests
"Alegres bufons",
primer premi d'ambient de carrer.*

Les baixes temperatures no són obstacle perquè S.M. Carnestoltes 1983, la Banana, sigui rebuda amb entusiasme pel poble, estrenant el poder carnavalesc que dies abans li havia estat traspassat pel seu predecessor en un acte públic celebrat a l'envelat i amenitzat amb un ball. 1983 ha estat l'únic any en que Platja d'Aro ha tingut un Carnestoltes femení; fent gala d'aquesta condició, la Carnestoltes manifesta en el seu discurs d'arribada que dedica aquest Carnaval a la mainada i conseqüentment amb aquesta afirmació, presideix la cercavila de disfresses infantils fins l'envelat on té lloc la festa de disfresses per la mainada, tradicional del Dijous Gras.

La participació de les comparses en la festa pels carrers es va consolidant malgrat el fred. Així, sovintegen en el centre del poble alegres brasilers, bufons multicolors, panteres roses, vikings, estranys éssers que s'autodenominaven titius i un llarg etcètera, fent de Platja d'Aro una festa constant.

Per estar a to amb la gatzara del carrer, es disfressa el personal de molts establiments comercials i es decoren els aparadors amb motius carnavalescs. No és d'estranyar, doncs, fer una operació bancària en una entitat on els empleats van caracteritzats de banquers vuit-centistes o anar a prendre unes copes en una cafeteria convertida en un "saloon" dels "westerns" americans amb els seus "cow-boys" protegits en cas de gresca amb els respectius "colts" de reglament i les insígnies de "sheriff".

Normalment els dies de Carnaval es passa una mica d'ànsia per la incertesa del si farà o

La mainada també gaudeix en la seva desfilada de disfresses. El dijous tarda a l'envelat.

no bon temps. Enguany, amb les baixes temperatures, tothom espera que un dia o l'altre faci mal temps. I resulta que aquest dia arriba i de quina manera! El dissabte, dia central del Carnaval amb la Rua de carrosses i comparses, és elegit pel temps per descarregar una de les més fortes nevades dels darrers anys. Malgrat que havia començat a nevar un parell d'hores abans de la desfilada, l'organització acorda que es faci davant la nombrosa participació: 31 grups i notable presència de públic als carrers malgrat les adverses condicions climatològiques. L'espectacle de carrosses i comparses multicolors amb el teló blanc de la neu, és únic i esperem que irrepetible. Això sí, en una mica més de mitja hora s'enllestí la rua (el normal són dues hores).

Tot plegat fa que es catalogui 1983 com el Carnaval blanc i el dissabte 12 de febrer el dissabte negre dels Carnavals de la nova era.

La neu, protagonista de la desfilada de carrosses i comparses del dissabte. Malgrat tot, no es va suspendre ni el públic va marxar.

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

Carrosses:

- 1r.: Aro's Circus
- 2n.: Sayonara
- 3r.: Fa cent anys

Comparses:

- 1r.: Els alegres bufons
- 2n.: Fantasia
- 3r.: Show rosat del Baix Empordà

Ambientació de carrer

- 1r.: Els alegres bufons
- 2n.: Una colla de titius
- 3r.: Fantasia

"Els monstres de Fanals", els que més ambientaren els carrers. La colla Fanals atacant: és el primer any de la seva fundació. Enguany són una de les colles carnavalesques permanents i organitzades.

1984

Aquest de 1984 fou un any de novetats, començant pel mateix personatge dels Carnestoltes, car s'abandona la idea individualista de la seva figura. En Marrameu Xafarrocs i Cuixafreda és la façana del treball de tota una comparsa de les clàssiques al Carnaval, "La Colla", i això es fa notar a la festa: s'edita un ban, hi ha un discurs d'arribada i un llarg testament en to poètic i fortament satíric, es "rebategen" els carrers més importants de la vila i l'enterrament de la sardina que, fins aleshores era més aviat un acte testimonial, esdevé amb la cercavila de condol, la lectura del testament i la incineració, una autèntica festa. També s'organitza un concurs carnavalesc de dibuix sobre el paviment de la carretera amb guixos de colors amb el nom "Micropintura Boira 84" en referència a la macropintura que el pintor Niebla havia fet l'estiu abans.

Per la seva part, les dones es confabulen i reinstauren l'antic "Ball de les dones" el dimarts, tal com es feia abans: les dones paguen i van a buscar els homes; això sí, la norma és anar totes disfressades la qual cosa no li està permesa als homes. La gresca fou tan memorable que pràcticament des d'aquest primer any no s'hi cap a l'envelat i el "Ball de les dones" és un dels distintius del Carnaval de Platja d'Aro, tal com havia estat molts anys abans.

En un altre aspecte i potser influït per la participació cada any de bandes estrangeres, el poble i més particularment el Centre l'Avenir Fanalenc estrenen la seva pròpia banda, "CALIU",

Durant sis dies, la Plaça de l'Ajuntament fou la "plaça de l'Orinal" i la casa de la vila "Can Seixanta".

integrada per afeccionats a la música del poble. És tan entranyablement ben rebuda la banda que té l'altíssim honor de veure's lliure de l'afilada ploma del Carnestoltes en la redacció del testament on repassava tots els col·lectius ciutadans. I no solament això sinó que li dedica una copleta que diu així:

*«Amb la banda musical CALIU
que tot just ara sortiu
faig una honrosa excepció
i us dono la meva més sincera felicitació».*

Pel que fa a la participació, continua augmentant i el dissabte s'enregistren més de 40.000 persones que assisteixen a la desfilada de carrosses i comparses.

*"101 Dàlmates", simpàtica carrossa
que s'emportà el primer premi de la desfilada.
Són habituals al Carnaval.*

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

Carrosses:

- 1r.: 101 Dàlmates
- 2n.: Nit d'estels
- 3r.: Fantasia

Comparses:

- 1r.: Tartana de pallassos
- 2n.: Els monstres de Fanals
- 3r.: Les rialleres
del Baix Empordà

Ambientació de carrer

- 1r.: Els monstres de Fanals
- 2n.: Carnaval galàctic
- 3r.: Cosacs

1985

Una altra comparsa, "Els Pipes", recolza també enguany a S.M. Carnestoltes "El Bodeguero" que és a la vegada el "Piper Major" d'aquest grup carnalesc. Una pila de comparses de pallassos, romans, galls, estranyes criatures de nasos voluminosos i fins i tot una escolania molt particular, omplien la Plaça de l'Ajuntament per tal de rebre el Rei de la festa. Però la gresca ja havia començat la nit abans; les comparses s'havien reunit en un sopar, acabat el qual, iniciaren una cercavila pels carrers amb música de tota mena i petards. Per això no va estranyar a ningú l'aspecte d'haver dormit poc que presentaven molts veïns, particularment els del centre de Platja d'Aro.

Una de les novetats d'aquest any pel que fa a comparses és l'aparició de l'Escolania de la Santíssima Murga, que té la particularitat d'obsequiar a la concurrència amb agudes copletes que versen sobre la vida municipal; tanmateix, els personatges públics de la vila no sortien gaire tranquils al carrer perquè eren sabedors de que si eren enxampats per la delicada Escolania, no podien escapar-se de ser espectadors i oients —a la vegada que protagonistes— d'una lletania que feia pujar els colors fins i tot als menys avergonyits.

La desfilada de carrosses i comparses del dissabte és el dia més esperat pel públic de la província i una vegada més les voreres de la carretera de Sant Feliu estan plenes de gom a gom per veure l'espectacle: més de 40.000 espectadors i 1.500 participants repartits en 49 grups són les dades que queden per les estadístiques. A la llotja d'honor presidida pel Con-

La comparsa de Castell d'Aro i la placa del seu primer premi d'ambient de carrer per aquests "Pallassos i fantasia".

*Els més petits de tots no es queden enrera.
Infants de la guarderia municipal en cercavila.*

seller de Governació de la Generalitat, Macià Alavedra, s'hi troben cares conegudes entre les que cal destacar a Sílvia Tortosa, Àngel Casas, Mireia Ros i Amparo Muñoz així com representants de molts mitjans d'informació.

Pel que fa a l'envelat, a part dels balls habituals amb conegudes orquestres i grups, cal destacar l'espectacle del divendres a la nit, dedicat a l'humor i en el que hi actuen Mari Santpere, Andreu i els "Hermanos Calatrava". Però sens dubte el dia més esperat és el dimarts amb el "Ball de les dones", recuperat de la tradició local del Carnaval l'any abans i que aquest any supera a l'anterior; l'envelat estava completament abarrotat, oferint la típica característica de gairebé totes les dones disfressades i els homes amb cara de despistats intentant averiguar qui carai és la senyora amb la que estan ballant.

L'endemà, dimecres de cendra, les comparses acompanyen al Carnestoltes en la seva darrera cercavila cap a la incineració, no sense abans donar lectura a la seva última voluntat.

*Un tren carregat de personatges infantils ben coneguts de tots.
"Disneytren" assolia el primer premi de carrosses de la desfilada.*

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

Carrosses:

- 1r.: Disneytren
- 2n.: The Merlots from London to Platja d'Aro
- 3r.: Jumasmí

Comparses:

- 1r.: Una colla de Romanços
- 2n.: Marquesos d'arlequí
- 3r.: Els galimarsots

Ambientació de carrer

- 1r.: Pallassos i fantasia
- 2n.: Els galimarsots
- 3r.: P.N.V. de Fanals
(Partit dels Nassos Voluminosos)

1986

En un cotxe antic i elegant conduït pel seu xofer particular, arriba S.M. Carnestoltes 1986, el Doctor Caparrós, a la plaça de l'Ajuntament essent rebut per una multitud de diables, cocodrils, soldats, princeses, gnoms, soldats galàctics, dones molt grassones i fins i tot, la guàrdia reial anglesa, conformant tot plegat un ambient de color, gresca i alegria digne de tan alta personalitat de la xerinola. El diumenge abans, el Doctor Caparrós ja havia rebut la vara —símbol del seu poder— de mans del seu antecessor en un acte igualment molt concorregut, en el transcurs del qual el batlle Ramir Pons lliurà el pendó a la banda local "Caliu" que després de dos anys d'haver-se format està plenament consolidada i enguany acompanyada per un grup de majorettes.

Són a la vora de la vintena les comparses que fan gresca pels carrers durant aquests quatre dies del concurs d'ambientació, juntament amb les set bandes convidades, la "Jeisi Migger", la "Negro Rhijgass", la "Basilisgge" i la "Domino" de Suïssa, la "Boussioux" belga, l'ampostina "Unión Filarmónica" i la local "Caliu". La rua del dissabte, acte central de tots els Carnavals, aplega moltíssim públic.

Les carrosses i les comparses superen en imaginació a les d'anys anteriors; així podem destacar el primer premi de la seva modalitat, una bellíssima i elegant carrossa de dos cossos de caire futurista; els seus integrants són ja uns experts carrossaires ja que és el tercer primer premi consecutiu que s'emporten ben merescudament. La colla "Merlot's" de Santa Cristina, una altra de les habituals i que sovint s'em-

Del 6 al 12 de febrer

CASTELL D'ARO · S'AGARÓ

PLATJA D'ARO

*Ocells de llum,
primer premi de l'ambientació de carrer.*

porta els premis importants, obté enguany el segon premi amb un vaixell de riu encara que aquest navega pel Ridaura enlloc de pel Mississipi. Un altre dels grups més celebrats és el protagonista de l'escenificació d'una divertidíssima "corrida de toros" en la qual no hi mancava cap element.

El diumenge es celebra per primera vegada la Cursa de Llits que enregistra una bona participació; l'estrambòtica cursa resulta molt divertida ja que les disfresses, els artillugis i les evolucions dels participants fan passar-s'ho d'allò més bé al públic.

A l'envelat, els balls són tan animats com sempre; el ball de les dones assoleix tal assistència de públic que obliga a tancar les portes de l'envelat per l'abarroament del local.

El cansament degut a la gresca continuada acaba per vèncer el Carnestoltes, quin enterrament se li fa el dimecres enmig d'un fons sentiment general (és estrany...! juràriem que tothom reia a cor què vols...) a l'espera del seu successor.

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

Carrosses:

- 1r.: El regne màgic
- 2n.: Ridaura's boat company
- 3r.: Typical spanish

Comparses:

- 1r.: En Pere Peret pintor procurador de paperines pinta pots, potets i potingues
- 2n.: Una colla de lluers
- 3r.: L'estel del Carnaval

Ambientació de carrer

- 1r.: Ocells de llum
- 2n.: L'estel del Carnaval
- 3r.: 2001 Fanalencs de l'espai

Una agradable "velleta" amb el seu llit sobre rodes participant a la cursa de llits.

Realment era una "Nit màgica" aquesta carrossa, primer premi de la desfilada de carrosses i comparses.

1987

En Tatot de Fanals, S.M. Carnestoltes 1987, té la particularitat de ser el més jove de tota la nissaga de reis de Carnaval que hi ha hagut fins al moment. Ben recolzat per la comparsa a la qual pertany, la Colla de Fanals, integrada per jovent; aquesta característica de la joventut es fa notar en la dinàmica de la gresca del Carnestoltes. Així, en Tatot i la seva colla tenen com a centre de la seva gresca al carrer una magnífica carrossa ben equipada musicalment i que serveix també com a escenari mòbil. També tenen cura del seu vestuari; no s'està de res i tota la colla carnestoltesca té dos vestits, un de dia per les gresques diurnes al carrer i un altre de nit pels sopars i balls a l'envelat.

La desfilada de carrosses i comparses del dissabte enregistra l'assistència, tant de públic espectador com de participants, més important de la història del Carnaval. Es calcula que unes 70.000 persones contemplen com desfilen 53 grups amb un total de 2.600 persones en una rua que dura 3 hores. A la tribuna i com ve essent habitual en els darrers anys, cares conegudes: Fernando Guillen, Maria del Puy, la vedette Regina Dos Santos, Mireia Ros i Jair Pont. La llavors popular Jair anava disfressada d'arlequí i representa els Carnavals de tot el món.

L'endemà té lloc la segona edició de la cursa de llits amb només tres participants; un colapse a un poble veï impideix arribar a temps a d'altres participants.

Pel que respecta a l'activitat a l'envelat, se celebren balls cada dia, destacant l'olimpiada de ball amb La Salseta del Poble Sec que es fa després de l'espectacle d'humor que ofereixen

Aquest grup de papallones amb el nom "La metamorfosi" assolien el primer premi d'ambientació de carrer.

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

Carrosses:

- 1r.: En Pinotxo i la grillada dels Pepets
- 2n.: Necda 25
- 3r.: Mamma pooor

Comparses:

- 1r.: La cuca màgica
- 2n.: Una colla de goges boges
- 3r.: A mi si que si mi fa si la fa mi do

Ambientació de carrer

- 1r.: La metamorfosi
- 2n.: Fantasia de primavera
- 3r.: Una colla de goges boges

Aquest alegre "Pinotxo i la grillada dels Pepets" era la carrossa guanyadora de la desfilada. Estaven ben grillats aquests grills!

Ramon, Santi Sans i els "Hermanos Calatrava". El dimarts, el tradicional Ball de les Dones enregistra novament un ple absolut malgrat la petició dels organitzadors de que el homes anessin ben vestits.

En Tatot convertit en sardina camí de la incineració tràgica que marca la fi del Carnaval. El dia de l'enterrament de la sardina.

1988

Enguany es compleixen deu anys des que en aquell 1979 s'endegués amb força aquell Carnaval, en altre temps tan conegut, que en els darrers anys s'anava esmorteint a poc a poc després dels dies de glòria que d'antuvi havia tingut.

El dimecres de cendra de l'any anterior, després de cremar a S.M. en Tatot de Fanals i per deixar ben lligada la seva successió, les comparses elegien el Carnestoltes 1988. L'escollit és una persona especial, molt lligada al nou Carnaval del poble; és un dels que participaren més activament en la seva reinstauració i encara ho continua fent tant en l'organització de cada any com en la penya carnavalesca "Els Pipes" de la que en forma part i n'és fundador: l'Andrés Zimmermann, S.M. Carnestoltes 1988 IMPERATOR MAXIMUS PAPAPIPA. Per tant, la tasca com a S.M. Carnestoltes 1988, any del 10 aniversari, és a la vegada un petit homenatge en reconeixement de la seva tasca en favor de la popular festa.

Justament en aquest desè aniversari, el Carnaval perd un vell amic i aliat de tots aquests anys: l'envelat. La familiar imatge d'aquest edifici mig barraca mig teatre, desapareix enguany per estrenar el flamant "Palau d'Esports i Congressos" del municipi, un marc digne de la fama del Carnaval i del nostre municipi que serà sens dubte l'orgull dels arencs.

*"Xumberes en flor",
primer premi d'ambientació de carrer.*

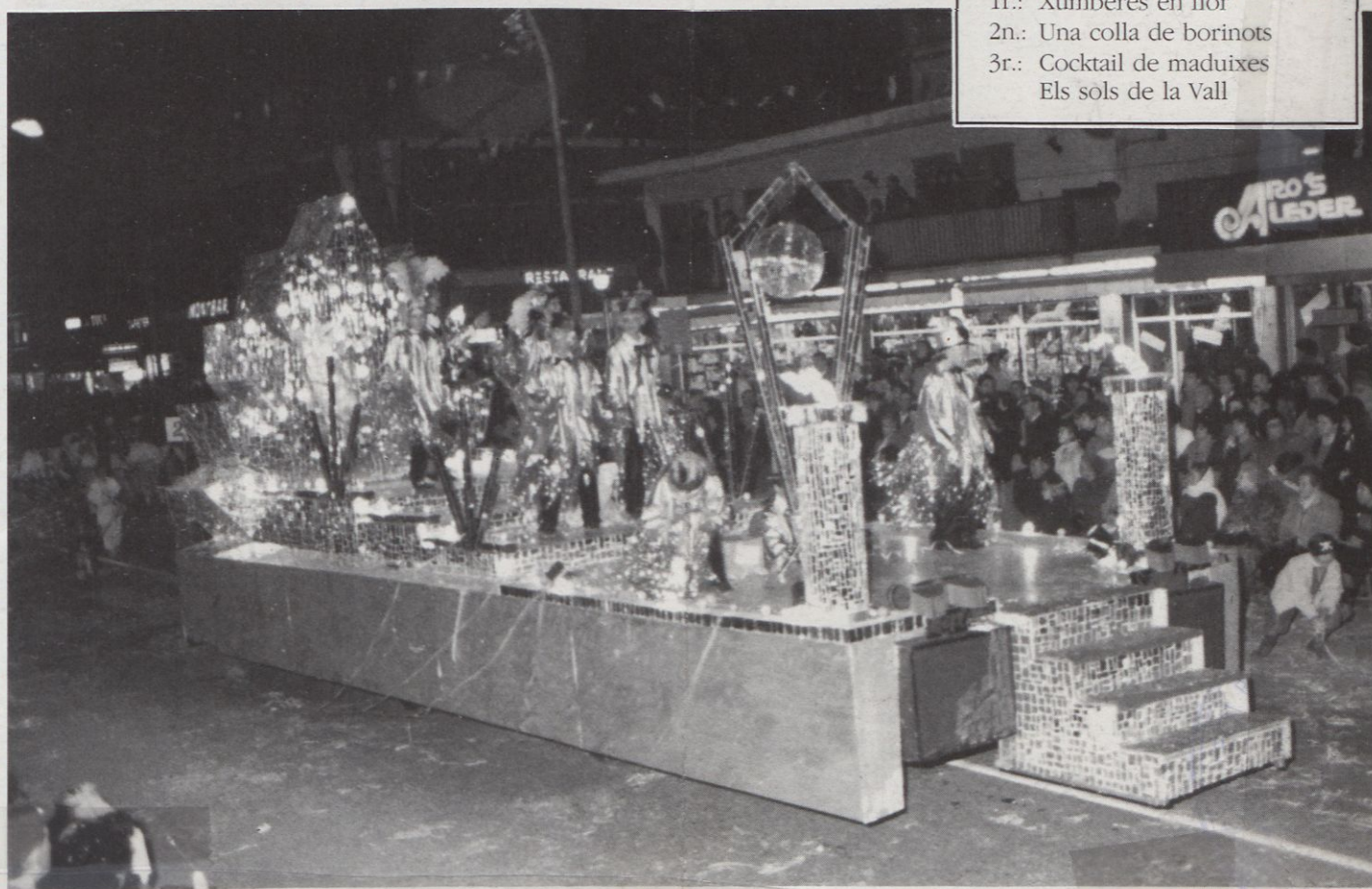

Agafant una curva difícil a la Cursa de llits.

La carrossa "Merlots star" recreant l'ambient del món de l'espectacle. (1r. premi de la desfilada).

ELS PREMIS

Desfilada de carrosses i comparses

Carrosses:

- 1r.: Merlot's star
- 2n.: Retjos a Pedralta
- 3r.: Enterrament del Faraó Tutankhamon

Comparses:

- 1r.: Ara no som uns contes d'il·lusió
- 2n.: Hawai-Bombai
- 3r.: A l'Extrem Orient

Ambientació de carrer:

- 1r.: Xumberes en flor
- 2n.: Una colla de borinots
- 3r.: Cocktail de maduixes
Els sòls de la Vall

SISTEMA DE LECTURA PUBLICA
DE CATALUNYA.CASTELL - P.D'ARO

1317719263

